

Helsinki

**Kampin alueita ja Leppäsuon kortteli 411 (kaavanro 12874)
Kuvaliite suojelukohteista**

Kamppi on koko Suomen mittakaavassa merkittävä kulttuurihistoriallisten arvojen tihentymä. Se sisältää runsaasti arvokkaita rakennuksia, puistoja, aukiota ja muita kaupunkitiloja. Asemakaavan suojele jakautuu kolmelle eri mittakaavatasolle:

- 1. koko alue, ominaispiirteet**
- 2. osa-alueet**
- 3. yksittäiset kohteet (rakennukset, puistot)**

Lähtötilanne:

Kamppi on kokonaisuutena kulttuurihistoriallisesti arvokas alue osana Helsingin varhaista kivikaupunki- ja ruutukaava-alueita. Alueella on lukuisia arvokkaita osakokonaisuuksia, rakennuksia, aukioita ja puistoja.

Asemakaava-alue on valtaosin maakunnallisesti merkittävää kulttuuriympäristöä (Empire-keskusta ja kivi-kaupunki). Kampin kaavamuutosalueella sijaitsevat Esplanadi-Bulevardin sekä Helsingin synagogan valtakunnallisesti merkittävät rakennetun kulttuuriympäristön (RKY 2009) kohteet. Esplanadi-Bulevardin RKY-alueeseen kuuluvat Kampissa Bulevardin ja sitä reunustavien kadunvarsirakennusten lisäksi Vanha kirkkopuisto ja Hietalahdentori sekä Aleksanterin teatterin ja Teknillisen korkeakoulun entisen päärakennuksen ympäristöt. Voimassa olevissa asemakaavoissa näiden kokonaisuuksien arvoa ei ole osoitettu.

Kampin rakennuksista 78% on rakennettu 1800-1950 -luvuilla. Kaava-alueen 332 rakennuksesta 128 on vanhoissa asemakaavoissa suojeltu asemakaavan suojelumerkinnällä. Koska alueella on voimassa asemakaavoja jopa 1800-luvulta, rakennuskannan vanhimpiakin kerrostumia on suojelematta ja suojeleminen on puutteellista ja epäyhtenäistä.

Kampissa on useita julkisen ulkotilan kohteita (katuja, aukioita, puistoja), joilla on sekä alueellista että valtakunnallista arvoa. Vain osa näistä arvokkaista kohteista on nykyisin asemakaavassa suojeltu. Suojeleminen on nykytilanteessa alueiden arvoon nähden puutteellisella tasolla.

Kaava-alueen kulttuurihistoriallisia ominaispiirteitä on kuvattu tarkemmin selvityksessä ”Kamppi – Arkkitehtuurin ja kaupunkirakenteen ominaispiirteet”

Kaavaratkaisu:

Asemakaavatyön yksi tärkeimmistä tavoitteista on turvata kaupunginosan kulttuuriympäristön säilyminen. Kulttuuriympäristön säilyttämisen tavoitteita tarkastellaan yhdessä kaavoitushankkeen muiden tavoitteiden kanssa. Asemakaavan valmistelussa yksilöidään Kampin osalta keskeiset arvokkaat ominaispiirteet sekä osoitetaan alueelle riittävät suojelumääräykset määriteltyjen arvojen säilyttämiseksi.

Kaavaratkaisussa kulttuuriympäristöä säilyttäviä suojele- ja muita määräyksiä on annettu kolmella tasolla: 1. koko aluetta, 2. pienempää osa-alueita (esim. katutila tai kaupunkikuvallinen kokonaisuus) ja 3. yksittäisiä kohteita (esim. rakennus tai puisto) koskevat määräykset. Kampin kulttuurihistoriallisten ominaispiirteiden säilyminen turvataan suojelumerkintöjen lisäksi koko aluetta koskevilla kaupunkikuvaa ja rakentamista ohjaavilla määräyksillä.

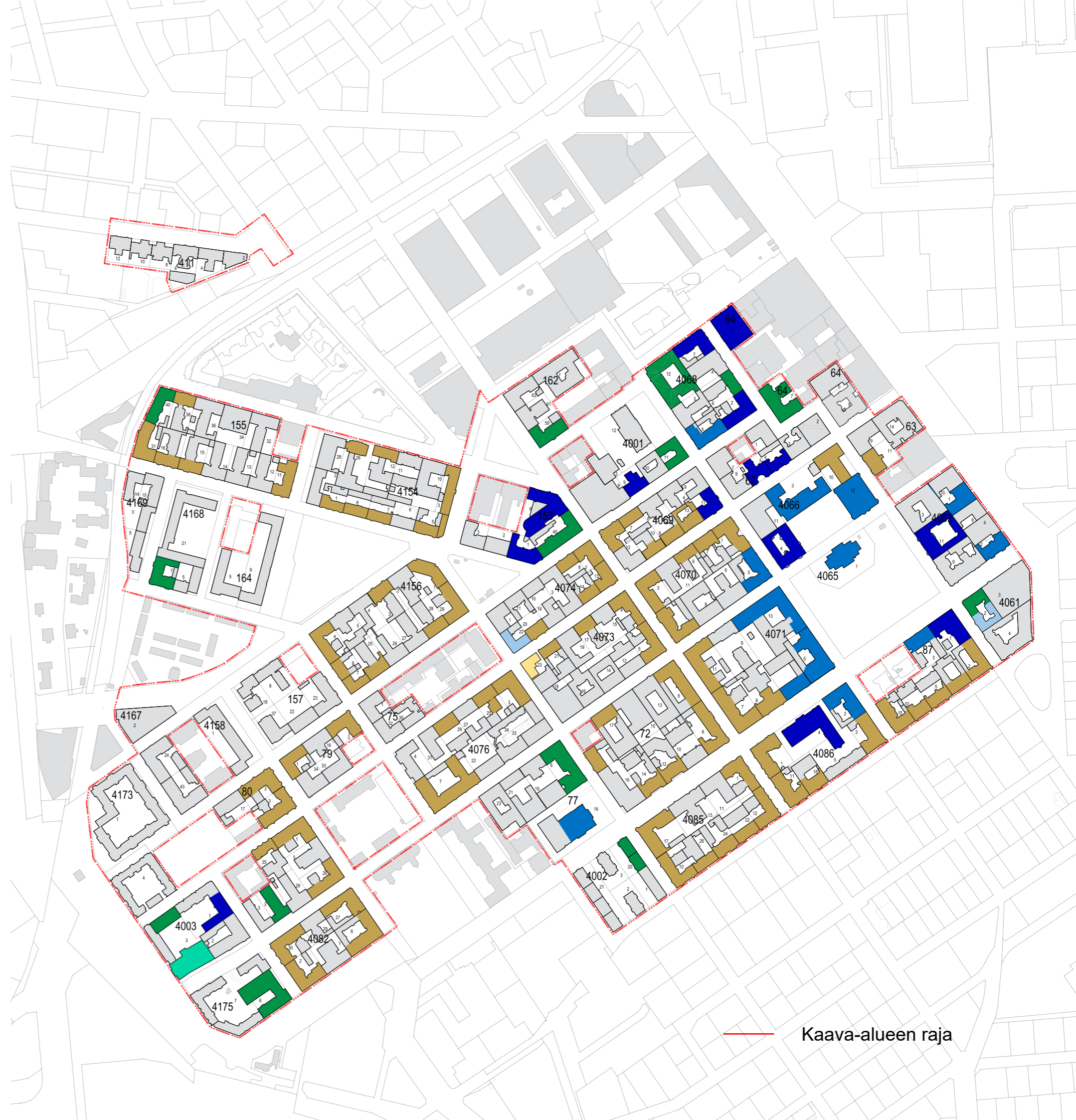
Rakennuskohtainen suojelutilanne ennen uutta asemakaavaa

Suojelumerkinnät ovat keskenään epäyhtenäisiä, koska eri aikojen asemakaavoissa on käytetty erityyppisiä suojelumerkintöjä. 1970-1980 -lukujen asemakaavoissa rakennusoikeus on merkitty toteutunutta alhaisemmaksi (ns. kaksitasokaavat), mikä on toiminut suojelun tavoin.

Alueen arvokkaita puistoja ja muita kaupunkitiloja ei pääosin ole suojeltu. Alueella on voimassa rakennuskieltoja, jotka poistuvat uuden asemakaavan myötä.

Eri-ikäisten asemakaavojen suojelumerkintöjä:

- sr-1
- ark
- sr-1a tai sr-1s
- sr-2
- sr-2b tai sr-2u
- So
- sr-3
- sj

 Kaava-alueen raja

Kaavaratkaisu

1. Koko aluetta koskevat kaupunkikuvalliset ja suojelumääräykset	5
2. Osa-aluetta koskevat määräykset	8
3. Yksittäisiä kohteita koskevat määräykset	13
Puistot	20

1. Koko aluetta koskevat kaupunkikuvalliset ja suojelumääräykset

Yleiset, koko kaupunginosaa koskevat määräykset ohjaavat muutosten sovittamisessa kaupunkikuvalliseen kokonaisuuteen. Kaavaratkaisun tavoitteena on turvata arvokkaiden historiallisten miljöiden ominaispiirteet, huomioiden erityisesti laajat yhtenäiset kokonaisuudet ja kaupunkitilat sekä Kampin eri aikakausien kulttuuriperintö.

Kaavaratkaisu perustuu toteutuneisiin rakennusaloihin ja kerrosaloihin.

Suunnittelun tulee perustua riittäviin ja ajantasaisiin selvityksiin. Suojellussa tai arvokkaaseen kaupunkikuvalliseen kokonaisuuteen liittyvässä rakennuksessa on hankkeeseen ryhtyvän liitettävä lupahakemukseen ajantasainen ja hankkeen laajuuteen suhteutettuna riittävä rakennushistoriaselvitys.

Kaikki muutokset ja tekniset ratkaisut tulee sovittaa rakennuksen arkkitehtuuriin ja ympäröivään kaupunkikuvalliseen kokonaisuuteen.

Katujulkisivun yhtenäinen räystä- ja kattolinja sekä julkisivujen koristeaiheet ja muut arvokkaat ominaispiirteet, yksityiskohdat ja terastirappaukset on säilytettävä.

Uudisrakentamiseen verrattavissa hankkeissa kadunvarren rakennus on sijoitettava rakennusalan kadunpuoleiseen rajaan kiinni. Kampin korttelirakenteelle ominaisesti piharakennukset ja -siivet eivät saa ylittää kadunvarsirakennuksen räystäskorkoa.

Katualueiden ja puistojen säilyneet historialliset kiveykset tulee säilyttää tai uusia alkuperäistä vastaavalla tavalla. Kiveyksissä tulee käyttää luonnonkiveä.

 Kaava-alueen raja

1. Koko aluetta koskevat kaupunkikuvalliset ja suojelumääräykset

Rakennusten julkisivujen on oltava vaaleaa kolmikerrosrappausta, paikalla muurattua tiilipintaa, luonnonkiveä, kuparia tai muuta ympäröivään rakennuskantaan soveltuvaa korkealaatuista materiaalia. Suojelluissa katujulkisivuissa ja -rakennuksissa tulee käyttää alkuperäistä vastaavaa materiaalia ja väritystä.

Kaltevien kattopintojen on oltava konesaumattua peltiä tai rakennuksen alkuperäistä materiaalia.

Ennen vuotta 1970 rakennetuissa rakennuksissa alkuperäiset puuikkunat tulee ensisijaisesti säilyttää tai uusittaessa toteuttaa alkuperäinen ilme ja materiaali säilyttäen tai palauttaen.

Maantasokerroksen julkisivun tulee erottua arkkitehtuurin keinoin ja se ei saa antaa umpinaista vaikutelmaa, ellei suojellun rakennuksen ominaispiirteistä muuta johdu.

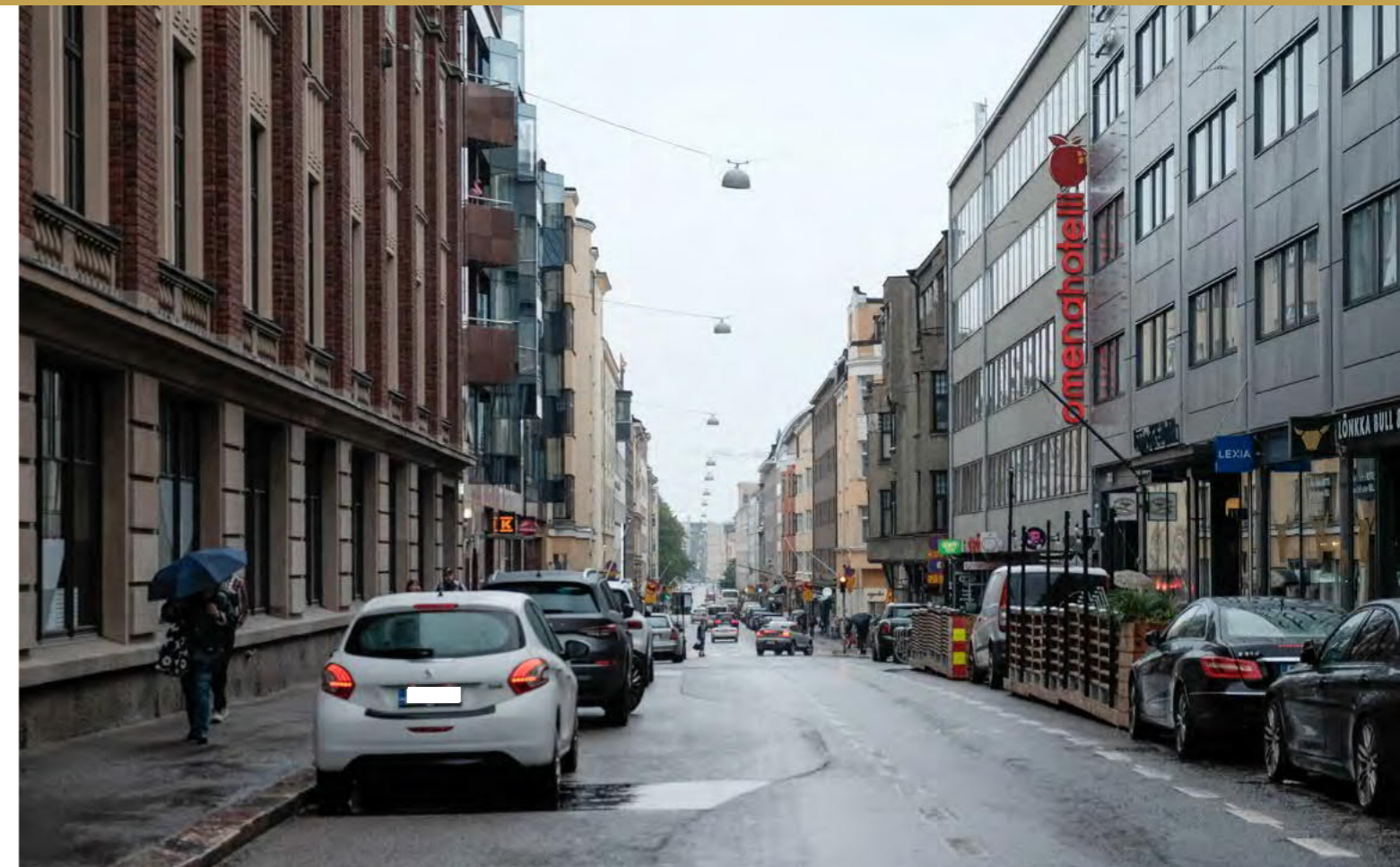
Teknisiä tiloja ja laitteita ei saa sijoittaa näkyvään katujulkisivukokonaisuuteen. Tekniset laitteet ja tilat tulee sovittaa rakennuksen arkkitehtuuriin ja sijoittaa sisäänvedettynä 45° kulmaan räystäslinjasta. Suojelluissa rakennuksissa tekniset tilat ja laitteet tulee aina integroida rakennukseen eikä niitä saa sijoittaa katolle erillisiin rakennusosiin.

Uusia, maksimissaan 1,2 m rakennusalan ulkopuolelle sijoituvia, parvekkeita saa harkinnanvaraisesti sijoittaa ainoastaan rakennusten pihan puoleisille julkisivuille. Parvekkeen saa rakentaa olemassa oleviin rakennuksiin rakennusalan estämättä, lukuun ottamatta sr-1 merkittyjä rakennuksia. Parvekkeita ei saa kannattaa maasta ja niiden tulee soveltua rakennuksen arkkitehtuuriin. Vain vuoden 1960 jälkeen rakennetun rakennuksen parvekkeen saa lasittaa elleivät rakennuksen arkkitehtuurin ominaispiirteet sitä rajoita.

Kalevankadulla on Kampille tyypillistä katutilaa: maantasokerrosten avoimuus, yhtenäiset räystäslinjat, katukuilun suorakulmainen läpileikkaus, historialliset kiveykset, pitkät näkymälinjat. Kuva: Sakari Mentu

1. Koko aluetta koskevat kaupunkikuvalliset ja suojelumääräykset

Annankadulla (yllä) ja Lönnrotinkadulla (yllä oikealla) on Kampille tyypillistä katutilaa: rakennukset on kadun puolella rakennettu tontin reunaan asti, reunakivet ovat suorat, räystäslinjat ovat yhtenäiset, rakennusten mittakaava on yhtenäinen. Kuvat: Otso Huhtala

Oikealla: Korttelissa 85 näkyy Kampille ominainen pihasiipien porrastuminen niin, että pihasiivet ja -rakennukset ovat kadunvarren rakennuksia matalampia. Kuva: Pointscene

2. Osa-alueita koskevat määräykset

Pienempiä aluekohtaisia määräyksiä annetaan katu- ja aukiotilojen muodostamien merkittävien kaupunkitilojen arvojen säilymistä varten ja ominaispiirteitä heikentävien muutosten ehkäisemiseksi. Arvokkaiksi luokiteltujen katutilojen, julkisivurintamien tai reunavyöhykkeiden osalta asemakaavamääräykset edellyttävät laadun ja kaupunkitilojen sekä julkisivumuutosten tarkempaa sovittamista yhtenäisen katutilan ilmeeseen, vaikkei kyseisen rakennuksen julkisivu olisikaan rakennuskohtaisen suojelumääräyksen piirissä. Aluekohtaisia määräyksiä on annettu Bulevardin, Vanhan Kirkkopuiston ja Lönnrotinpuistikon muodostamalle kokonaisuudelle, Kampintorille sekä merkittävillä reunavyöhykkeillä ja julkisivurintamille, jotka näyttäytyvät pitkissä kaupunkinäkymissä.

2. Osa-alueita koskevat määräykset

Sk-1: Merkittävä kaupunkitila.

Vanha kirkkopuisto, Lönnrotinpuistikko sekä Bulevardi muodostavat rakennus- taiteellisesti, historiallisesti ja kaupunkikuvallisesti arvokkaan suojeltavan kokonaisuuden.

Vanhan kirkon tontin ja välittömän ympäristön tulee liittyä saumattomasti osaksi arvokasta puistokokonaisuutta.

Vanhaa kirkkopuistoa ja Lönnrotinpuistikkoa ympäröivien rakennusten puiston- puoleisiin sekä Bulevardilla kadunpuoleisiin julkisivuihin tai katonlappeisiin ei saa tehdä sellaisia muutoksia, jotka heikentävät korttelijulkisivujen yhtenäisyyttä tai merkittävän kaupunkitilan ominaispiirteitä.

Puistoja ja Bulevardia ympäröivien julkisivujen valaistus, mahdolliset mainos- laitteet ja muut rakenteet ja rakennelmat tulee sovittaa huomattavan arvokkaan puistokokonaisuuden ja katu ympäristön arvoihin.

Bulevardin katupuurivit tulee säilyttää.

Oikealla yllä ja alla: Vanha kirkkopuisto. Kuva: [Helsinki through my lens](#) (yllä), Otso Huhtala (alla)

Alla: Bulevardille tyypillistä katutilaa kivijalkaliikkeineen, puuriveineen ja histo- riallisine kiveyksineen. Kuva: Otso Huhtala

2. Osa-alueita koskevat määräykset

Bulevardille tyypillistä katutilaa kivijalkaliikkeen, puuriveineen ja historiallisine kiveyksineen. Kuva: Otso Huhtala

2. Osa-alueita koskevat määräykset

Sk-2: Merkittävä kaupunkitila.

Fredrikinkatu rakennuksineen sekä Kampintori ja sen ympäristön rakennusten rajaama avoin kaupunkitila rakennusjulkisivuineen muodostavat rakennustaiteellisesti, historiallisesti ja kaupunkikuvallisesti arvokkaan suojeltavan kokonaisuuden.

Kokonaisuuden ominaispiirteitä ovat Kampintorin ympäristön avoin kaupunkitila, aukiota sekä Fredrikinkatua rajaavat eri aikojen korkeatasoiset rakennusjulkisivut sekä laadukkaasti jäsenneily katutasen kerros näyteikkunoineen ja kivijalkamyymälöineen. Aukiokokonaisuutta ja Fredrikinkatua ympäröivien rakennusten julkisivuihin, massoitteeluun, katonlappeisiin tai kadulle avautuvaan maantasokerrokseen ei saa tehdä sellaisia muutoksia, jotka heikentävät korttelijulkisivujen jäsentelyä, mittakaavaa ja yhtenäisyyttä, merkittävän kaupunkitilan ominaispiirteitä tai katutasen kivijalkojen ja julkisivujäsentelyjen muodostamaa kokonaisuutta.

Oikealla ja alla oikealla: Kampintorin ominaispiirteitä ovat aukiota ympäröivien rakennusten yhtenäiset räystäälinjat, aukiolle avautuvat julkisivut, korttelikulmien aksentit ja julkisivumateriaalit, yksityiskohdiltaan rikas arkkitehtuuri, kaupunkitilaa jäsentävä aukio, puut ja Fredrikinkadun kivijalkaliiketilat. Kuva: Sakari Mentu

Alla: Fredrikinkadun kivijalkaliiketiloja. Kuva: Sakari Mentu

2. Osa-aluetta koskevat määräykset

S-ktt: Merkittävä kaupunkikuvallisesti arvokas julkisivurintama tai reunavyöhyke.

Muutokset eivät saa heikentää katutilan tai julkisivurintaman kaupunkikuvallista arvoa tai hävittää sen ominaispiirteitä. Yhtenäiset räystääslinjat ja korttelien katujulkisivujen yhtenäinen sommitelu ja ilme on säilytettävä. Julkisivumuutokset sekä muutokset kadun puoleiseen katonlappeeseen tulee sovittaa kaupunkikuvalliseen kokonaisuuteen ja lisäksi tulee huomioida muutosten vaikutus myös pitkissä kaupunki-, puisto- ja merinäkymissä. Reunavyöhykkeiden korttelirintamien on hahmotuttava yhtenäisinä.

Oikealla: Hietalahdenrannan julkisivurintama. Kuva: Sakari Mentu

Alla: Mannerheimintiellä suojellun kaupunkitilan merkinnän saavat esimerkiksi Mannerheimintie 2a, 2b, 4, 6 ja 8:n julkisivut. Kuva: Otso Huhtala

Alla: Lapinlahdenkadun julkisivurintama. Kuva: Sakari Mentu

3. Yksittäisiä kohteita koskevat määräykset

Yksittäisille rakennuksille sekä puistoille annetaan kohdekohtaisia suojelumääräyksiä. Suojelumerkinnot perustuvat inventointeihin, laadittuun ominaispiirreselvitykseen ja asiantuntijatyöryhmän tarkasteluihin.

Kaavaratkaisun suojelumerkinnot:

- sr-1
- sr-2
- Erityislailla suojeltu rakennus / sr-1

 Kaava-alueen raja

3. Yksittäisiä kohteita koskevat määräykset

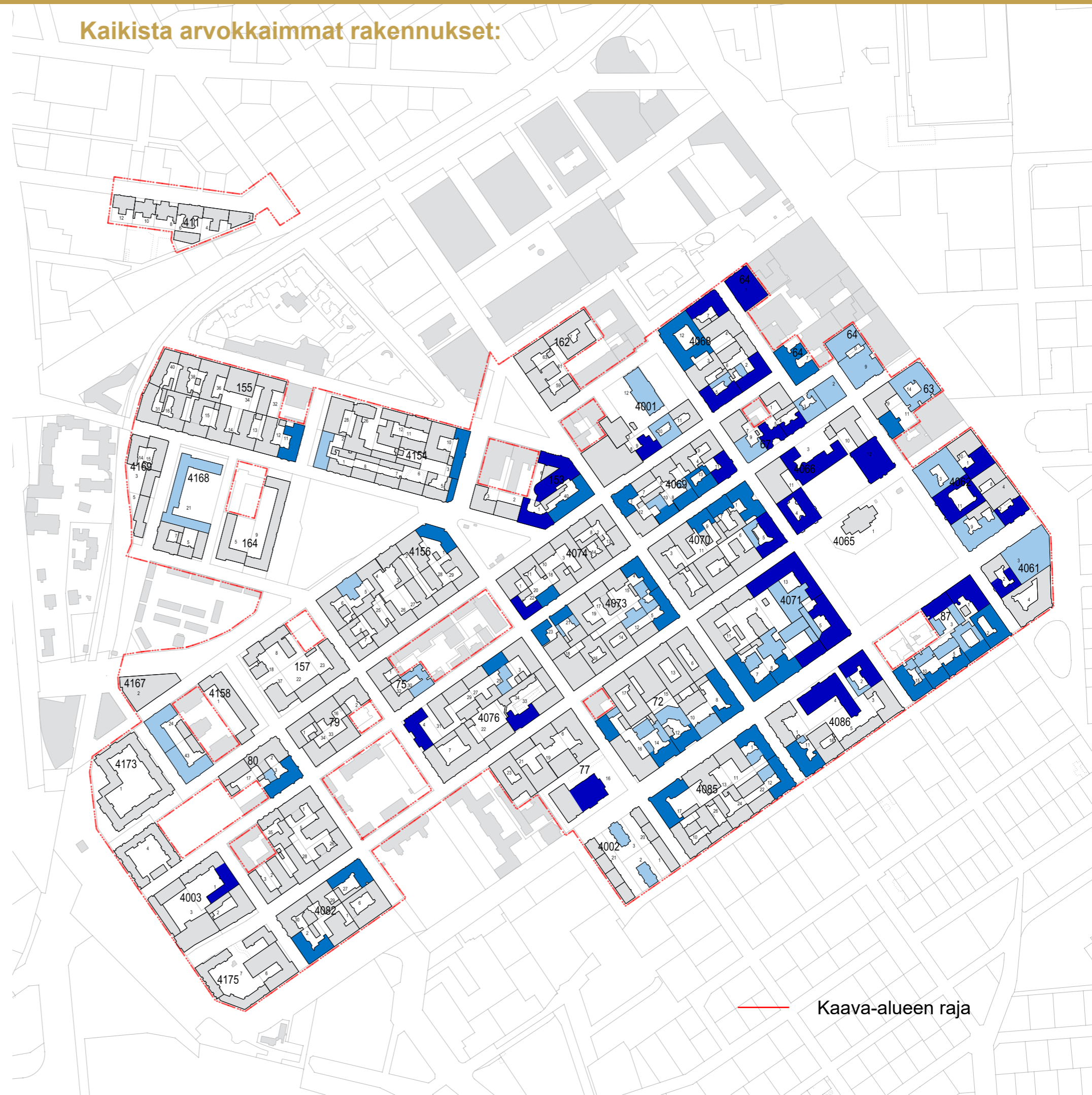
Sr-1: Rakennustaiteellisesti, historiallisesti tai kaupunkikuvallisesti erityisen arvokas suojeltava rakennus. Suojelu koskee rakennuksen alkuperäisiä tai niihin verrattavia rakenteita, rakennusosia ja arvokkaita sisätiloja. Rakennuksessa tehtävät korjaustyöt ja muutokset eivät saa heikentää sen arvoa tai hävittää sen ominaispiirteitä. Rakennusta ei saa purkaa.

Sr-1-merkinnällä osoitetun rakennuksen suojelu perustuu sen erityiseen historialliseen arvoon, rakennustaiteelliseen arvoon, kaupunkikuvalliseen merkitykseen tai niiden yhdistelmään. Suojelumääräys koskee erikseen laadittavan rakennushistoriaselvityksen mukaisesti rakennuksen alkuperäisiä tai niihin verrattavia rakenteita ja rakennusosia, julkisivuja ja vesikattoa sekä arvokkaita säilyneitä sisätiloja kuten porrashuoneita, käytäviä, aulatiloja, sali- ja kokoontumistiloja sekä niiden ehjiä huonemuotoja ja tilasarjoja ja kiinteää sisustusta. Suojeltavia sisustuksen osia voivat olla ovet, ikkunat, sisäseinien pintamateriaalit ja pintakäsittelyt, tulisijat ja kiintokalusteet sekä rakennukseen pysyvästi kiinnitetyt koneet ja laitteet.

Rakennuksessa ja sen arvokkaissa sisätiloissa tehtävät korjaus-, muutos- ja lisärakentamistyöt eivät saa heikentää rakennustaiteellisia, historiallisia tai kaupunkikuvallisia arvoja tai muuttaa arkkitehtuurin ominaispiirteitä.

- Säilyy sr-1:nä tai muuttuu sr-1:ksi vastaavasta suojeluluokasta (ark)
- Muuttuu sr-1:ksi alemmasta suojeluluokasta (s0, sr-2)
- Muuttuu sr-1:ksi suojelemattomasta rakennuksesta

Kaikista arvokkaimmat rakennukset:

 Kaava-alueen raja

3. Yksittäisiä kohteita koskevat määräykset

Esimerkkejä suojelumerkinnän sr-1 saavista rakennuksista:

Lönnrotinkatu 36 (Theodor Höijer 1885)

Bulevardi 30 (Karl Hård af Segerstad 1898)

Lönnrotinkatu 29, ns. Vanha Poli (Karl Lindahl & Walter Thomé 1903)

Annankatu 22 (Karl Lindahl 1908)

Hietalahdenkatu 12 (Johan Roine 1913)

Kaikki kuvat tällä sivulla: Sakari Mentu

3. Yksittäisiä kohteita koskevat määräykset

Esimerkkejä suojelumerkinnän sr-1 saavista rakennuksista:

Simonlinna, Simonkatu 12 (Väinö Vähäkallio 1924)

Ruoholahdenkatu 2 (Martti Välikangas 1929)

*Hotelli Tornin katukäytävä, Yrjönkatu 26
(Valter ja Bertel Jung 1931)*

Satakuntatalon kuva: Otso Huhtala, muut kuvat tällä sivulla: Sakari Mentu

Malminkatu 18 (Martti Välikangas 1932)

Bulevardi 15 (Karl Malmström 1935)

Satakuntatalo, Lapinrinne 1 (Einari Teräsvirta 1952)

3. Yksittäisiä kohteita koskevat määräykset

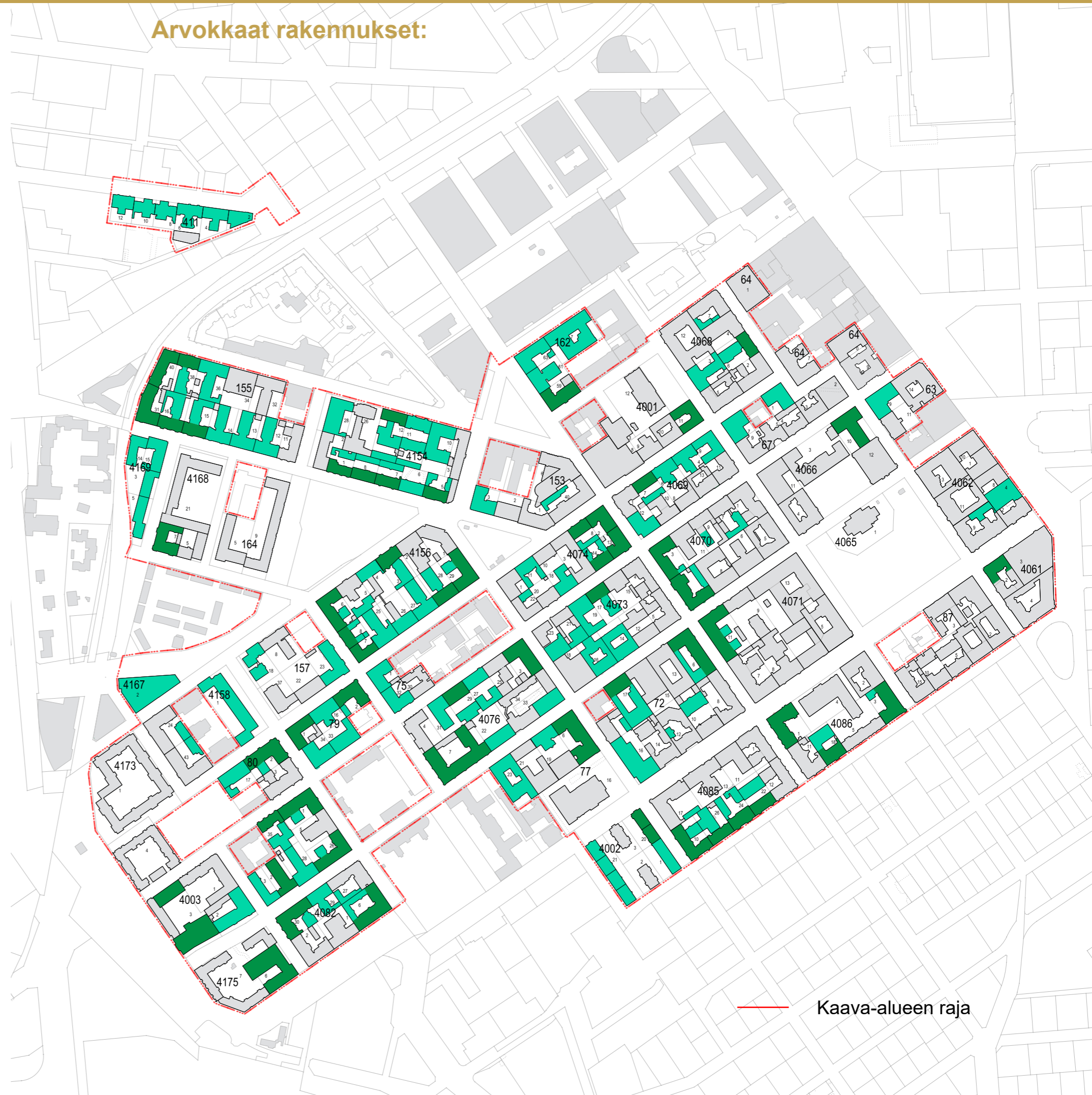
Sr-2: Rakennustaiteellisesti, historiallisesti tai kaupunkikuvallisesti arvokas suojeltava rakennus. Suojelu koskee rakennuksen julkisivuja ja vesikattoa sekä sen arvokkaita julkisia sisätiloja. Rakennuksessa tehtävät korjaustyöt ja muutokset eivät saa heikentää sen arvoa tai hävittää sen ominaispiirteitä. Mikäli alkuperäisiä rakennusosia joudutaan pakottavista syistä uusimaan, se tulee tehdä arkkitehtuuriin soveltuvalla tavalla. Rakennusta ei saa purkaa.

Sr-2-merkinnällä osoitetun rakennuksen suojelu perustuu sen todettuun historialliseen tai rakennustaiteelliseen arvoon sekä kaupunkikuvalliseen merkitykseen. Rakennuksessa ei saa tehdä sellaisia korjaus-, muutos- tai lisärakentamistöitä, jotka heikentävät rakennuksen rakennustaiteellisia, historiallisia tai kaupunkikuvallisia arvoja tai muuttavat arkkitehtuurin ominaispiirteitä. Korjaamisen lähtökohtana tulee olla rakennuksen alkuperäisten tai niihin verrattavien rakenteiden, rakennusosien ja niiden yksityiskohtien, materiaalien ja värien säilyttäminen.

 Säilyy sr-2:na tai muuttuu sr-2:ksi vastaavasta suojeluluokasta (s0, sr-3, sj)

 Muuttuu sr-2:ksi suojelemattomasta rakennuksesta

Arvokkaat rakennukset:

 Kaava-alueen raja

3. Yksittäisiä kohteita koskevat määräykset

Esimerkkejä suojelumerkinnän sr-2 saavista rakennuksista:

Annankatu 28 (Florentin Granholm & J. Nissinen 1879) Kuva: Mika Huisman

Bulevardi 22 (Valter Thomé 1911)

Hietaniemenkatu 10 (Albert Nyberg 1911)
Kuva: Otso Huhtala

Muut kuvat tällä sivulla: Sakari Mentu

Abrahaminkatu 7 (Väinö Vähäkallio 1924)

Abrahaminkatu 15a (E. Ikaläinen 1925)

Albertinkatu 44 (A. Stierncrantz 1928)

3. Yksittäisiä kohteita koskevat määräykset

Esimerkkejä suojelumerkinnän sr-2 saavista rakennuksista:

Abrahaminkatu 13 (Georg Nummelin 1929)

Kalevankatu 36 (Helge Lundström 1939)

Hietaniemenkatu 2 (Pekka Saarema 1949)

Hietalahdenkatu 9 (K. A. Pinomaa 1955)

Albertinkatu 25 (Niilo Kokko 1961)

Ruoholahdenkatu 21 (Jalmari Peltonen 1956)

*Hietaniemenkatu 2 kuva: Otso Huhtala
Muut kuvat tällä sivulla: Sakari Mentu*

Annankatu 25 (Heikki Sysimetsä 1960)

Malminkatu 28 (Raoul Lehman & co 1976)

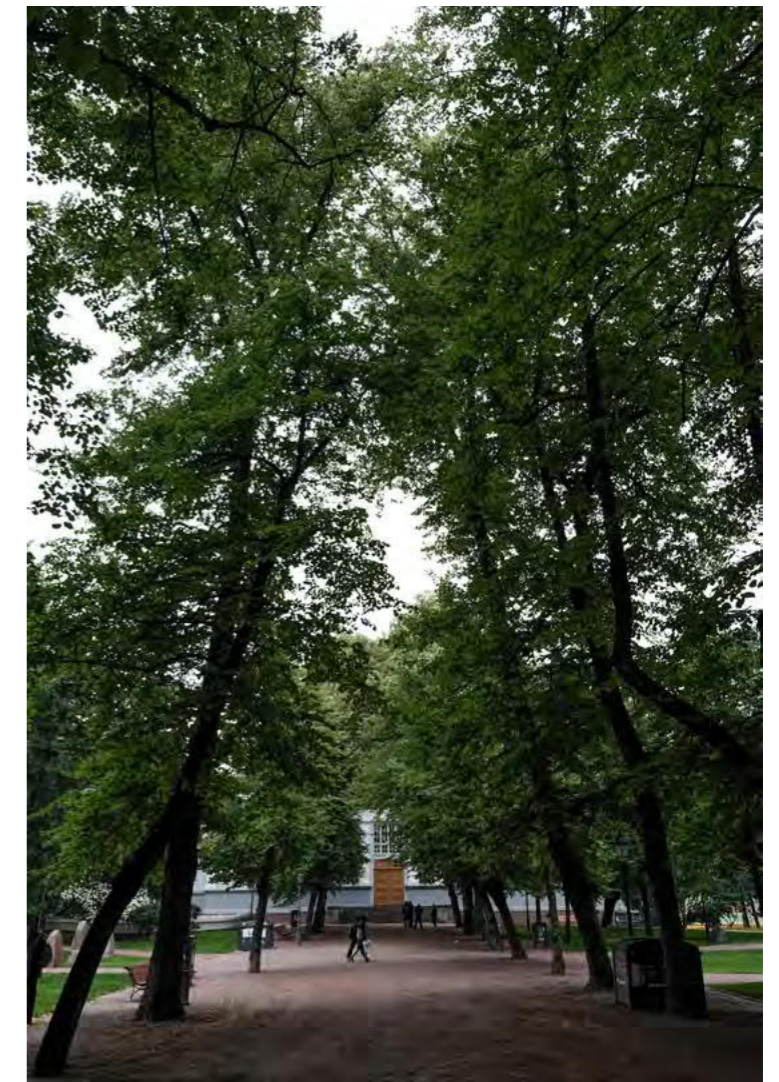
Puistot

VP/s-1: Puisto, joka on kaupunkikuvallisesti, maisemallisesti, kulttuurihistoriallisesti tai puistohistoriallisesti huomattavan arvokas. Historiallisiin säilytettäviin ja tarvittaessa uudistattaviin ominaispiirteisiin kuuluvat vanhat puistopuut ja muu kasvillisuus, nurmialueet, puistokäytävät, muistomerkit, porttirakenne, paasikivilaatat, sekä avoin näkymä puistoportilta kirkon torniin.

Puiston alueelle ei saa sijoittaa vettä läpäisemättömiä pintoja.

*Tällä sivulla: Vanha kirkkopuisto.
Kuvat: Otso Huhtala*

Puistot

*Tällä sivulla: Lönnrotinpuistikko.
Kuvat: Otso Huhtala*

VP/s-2: Puisto, joka on kaupunkikuvallisesti, maisemallisesti, kulttuurihistoriallisesti tai puistohistoriallisesti arvokas. Suojelu koskee puiston historiallisia ominaispiirteitä. Puiston muutostöiden yhteydessä tulee pyrkiä palauttamaan alkuperäiset ominaispiirteet: avoin keskitila ja kadunvarren puurivit.

Ohjaavana tekijänä tulee olla alkuaikojen ominaispiirteet: avoin keskitila ja kadunvarsien puurivit. Pyrkimys vanhojen suunnitelmien suoranaiseen restaurointiin ei ole kuitenkaan perusteltua. Historiallisen tilarakenteen puitteissa kohdetta voidaan tulkita nykyaikaisella muotokielellä ja detaljeilla.

Oikealla ja alla oikealla: Lapinlahden puistikko.

Kuvat: Otso Huhtala

VP/s-3: Puisto, joka on kaupunkikuvallisesti, maisemallisesti, kulttuurihistoriallisesti tai puistohistoriallisesti arvokas. Suojelu koskee puiston historiallisia säilyneitä ominaispiirteitä. Puiston muutostöiden yhteydessä tulee säilyttää Lastenlehdon puiston vanhin osa sekä puurivit.

Lastenlehto on nykykoossaan ja -muodossaan suhteellisen uusi, hyväkuntoinen ja toimiva kaupunkitila, jolla on selkeä ominaishahmo. Kohde on muuttunut alkuaajoistaan voimakkaasti. Edeltävät historialliset vaiheet ovat suurelta osin tai lähes täysin kadonneet. Kadonneiden piirteiden palauttaminen ei ole perusteltua, mutta sen sijaan jäljellä olevien vanhojen kaupunkikuvallisten elementtien ja historiallisten fragmenttien säilyminen on turvattava (Lastenlehdon puiston vanhin osa ja puurivit). Kohdetta tulee kehittää sille muodostuneen oman luonteen pohjalta.

*Tällä sivulla: Lastenlehdon puisto.
Kuvat: Otso Huhtala*

Muita kohteita

Kaavaratkaisun suojelumerkinnät on laadittu yhteistyössä Helsingin kaupunginmuseon kanssa. Kaupunginmuseon aloitteesta on kaavaratkaisussa suojeltu useita rakennuksia ja korotettu monien rakennuksen suojeluluokkaa. Kaava-alueella on myös kohteita joiden suojelupotentiaalin kaupunginmuseo nosti esiin, mutta jotka jätettiin asemakaavaratkaisussa ilman kohdekohtaista suojelumerkintää. Asemakaavoituksen näkökulmasta yleiset, koko aluetta koskevat kaavamääräykset suojaavat näiden rakennusten ominaispiirteet riittävällä tasolla.

Kohteita, jotka jäivät kaavaehdotuksessa ilman kohdekohtaista suojelua:

Albertinkatu 35
Eerikinkatu 24
Eerikinkatu 35
Eerikinkatu 37
Fredrikinkatu 51-53
Kansakoulukuja 3
Lönnotinkatu 25
Mannerheimintie 4
Mannerheimintie 6
Yrjönkatu 36

Esimerkkejä rakennuksista, joille ei ole kaavaratkaisussa osoitettu suojelumerkintää:

Albertinkatu 35 (Kaj Salenius 1962)
Kuva: Sakari Mentu

Lönnotinkatu 25 (Kaj Salenius 1957) Kuva: Cyclomedia

Eerikinkatu 37 (Kaj Salenius 1961) Kuva: Sakari Mentu

Yrjönkatu 36 (Arkkitehtitoimisto Hänninen & Hansio 1980)
Kuva: Cyclomedia

Helsinki